

În urmă cu 21 de ani a trecut la Domnul Părintele Cleopa

În data de 2 decembrie 2019 s-au împlinit 21 de ani de la trecerea la Domnul a Părintelui Cleopa - «Avvă» unic al spiritualității românești, cum l-a portretizat Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae.

Părintele Cleopa a văzut lumina zilei în 10 aprilie 1912.

Părinții săi, Alexandru și Ana Ilie, i-au pus numele Constantin și a fost al cincilea copil din cei zece ai acestei familii de la sat. După ce a urmat cursurile școlii primare din satul natal, a ucenicit trei ani la schimonahul Paisie Olaru, pe atunci pustnic la Schitul Cozancea.

S-a alăturat obștii Schitului Sihăstria, împreună cu fratele mai mare, Vasile, în decembrie 1929. A fost tuns în monahism în data 2 august 1937, primind numele Cleopa. Din cauza stării precare de sănătate a starețului Ioanichie Moroi a fost

numit egumen interimar, în iunie 1942.

Doi ani mai târziu a fost hirotonit ierodiacon, apoi ieromonah, iar în anul 1945 a devenit egumen la Schitul Sihăstria, ridicat la rang de mănăstire în 1947, prilej cu care protosinghelul Cleopa Ilie a fost hirotosit arhimandrit.

Cei 12 ani de ascultare ca cioban la oile Mănăstirii Sihăstria au fost pentru marele duhovnic „școala de călugărie și teologie”, după cum el însuși mărturisea cu smerenie. În acea perioadă a citit zeci de cărți, fundamentale pentru formarea sa, și a învățat să iubească și mai mult creația lui Dumnezeu.

Nu a trecut multă vreme și s-a retras în munți, timp de șase luni, din cauza prigoanei regimului comunist. Când a revenit, a fost numit stareț al Mănăstirii Slatina, Suceava, unde a încheiat o obște de peste 80 de călugări.

IPS Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, împreună cu duhovnicul său, Părintele Cleopa Ilie

Trei sunt căile prin care ajungem la cunoașterea și comuniunea mistică cu Dumnezeu: teologia, asceza și sfânta rugăciune. Pe aceste trei căi au umblat toți sfinții și au ajuns la cea mai înaltă treaptă de unire cu Dumnezeu, anume la contemplarea și vederea lui Dumnezeu, adică până la răpirea în trup sau afară de trup, cum a ajuns și Sfântul Apostol Pavel. Dintre acestea, cea dintâi și mai la îndemână tuturor este sfânta rugăciune, făcută cu credință și din toată inima.

”Pentru mântuire sunt necesare trei lucruri.

Primul: răbdare! Al doilea: răbdare! Al treilea: răbdare!
Frate Ioane, da-ți mai trebuie ceva: milostenie.
Nu trebuie să dai vaca! Nu ți-a cerut Dumnezeu vaca, niciodată! Ferească
Dumnezeu! Nici vițelul. Da' sticla de lapte trebuie s-o dai!
Și încă un lucru, frate Ioane: rugăciunea. Pasul și Dumnezeu!
Fără răbdare, fără milostenie și fără rugăciune nu se poate mântui omul!

Anii de liniște s-au risipit de îndată ce Securitatea l-a urmărit din nou, astfel că
părintele Cleopa s-a refugiat în Munții Stânișoarei, împreună cu ieromonahul
Arsenie Papacioc. A fost adus la Mănăstirea Slatina, după doi ani, din ordinul
patriarhului Justinian Marina, iar în anul 1956 a revenit la Mănăstirea Sihăstria, de
unde s-a retras iarăși pentru a treia oară în munții Neamțului.

A pustnicit cinci ani, apoi s-a întors la așezământul monahal de la Sihăstria, în anul
1964, ca duhovnic al obștii, unde a povățuit și a predicat neobosit, cu multă
dragoste atât călugări, cât și mireni, mai bine de trei decenii.
În data de 6 august 1987 Părintele Cleopa devenea nașul de călugărie al
Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, pe atunci teologul Daniel – Ilie.

Părintele Cleopa a trecut la cele veșnice în data de 2 decembrie 1998.

În urma Părintelui Arhimandrit Cleopa Ilie au rămas numeroși ucenici care îi poartă
amintirea vie, o seamă de lucrări duhovnicești pline de înțelepciune și modelul unui
mare duhovnic în inima căruia a ars focul lăuntric al credinței.

basilica.ro